JURBARKO ANTANO GIEDRAIČIO-GIEDRIAUS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2018 M. SAUSIO MĖN. ***2022 M. VASARIO MĖN. NR. 2 (012)***

ŠIAME NUMERYJE:

- **Mokinių laisvalaikio erdvė – kokie laukia pokyčiai?**
- **Naujoji vokiečių kalbos mokytoja – kas ji?**
- **„Krištolinė lelija“**
- **Gimnazistų pertraukos**
- **Susitikimas su ypatinga rašytoja**
- **Šimtadienio šventė**
- **„Laužai Lietuvai“**

PIRMASIS PUSMETIS – ĮVEIKTAS!

2021-2022 mokslo metai prasidėjo mokantis kontaktiniu būdu – pagaliau rugsėjo 1-ąją visi sugužėjome į savo kabinetus, į atnaujintas jaukias klases. Nors ir vargino covid-19 liga bei dažnos izoliacijos, bet 1 pusmetis įveiktas! Tiesa, nustatyta, jog visus metus trukęs nuotolinis ugdymas paliko sunkių pasekmių: pastebimas akademinis mokinių atsilikimas, ypač silpnai besimokančių gimnazistų, akivaizdus atotrūkis tarp dalyko įvertinimo ir realių žinių bei gebėjimų, prarasti mokymosi įgūdžiai, mokinių fizinės ir psichinės sveikatos pablogėjimas, liūdna, bet ir pastebėtas socialinių ryšių menkėjimas. Dar pavasarį atlikę gimnazijos bendruomenės apklausą apie nuotolinio mokymosi patirtis ir praradimus (dalyvavo 248 mokiniai) sužinojome, kad 138 mokiniai patiria nerimą, prislėgtumą, apatiją, išgyvena bejėgiškumo jausmą. O beveik 100 apklausos dalyvių teigė, kad suprastėjo bendra sveikatos būklė, 96 gimnazistai prisipažino, kad nesilaiko jokio dienos režimo, 39 apklausos dalyviai savo socialinius santykius vertino kaip labai blogus, 104 juos laikė patenkinamais. Tai žinodami stengėmės kuo galėdami padėti mokiniams prasidėjus naujiems mokslo metams.

2021-2022 mokslo metus pradėjo 525 mokiniai (pernai – 522), per pirmąjį pusmetį išvyko 5 mokiniai, atvyko du nauji gimnazistai. Puikiai ir labai gerai besimokančių mokinių šiemet – 16 (pernai – 40): Donata Čyžaitė, IB, Agnė Gaudinskaitė, IE, Paulaitis Sidas, IIA, Laurinaitis Agnius, IIA, Grabauskaitė Emilija, IIC, Matukaitytė Kamilė, IID, Urpšaitė Armanda, IIIA, Gaščiūnaitė Austėja, IIIC, Karvelis Gytis, IIID, Mickutė Indrėja, IIID, Bružaitis Rokas, IVE, Jakelaitytė Luka, IVE, Mikelionis Nojus, IVE, Remeikytė Miglė, IVE, Rinkevičiūtė Gabija, IVE ir Stankaitis Matas IVE. Džiugu, kad antrokai Laurinaitis Agnius ir Matukaitytė Kamilė mokosi vien dešimtukais. Vienintelės IVE klasės pažangumas yra 100 procentų. Gaila, kad kitose klasėse buvo mokinių, kuriems nepavyko būti pažangiems. Tačiau džiugu, kad aukšti pažangumo rodikliai yra IVA ir IIB klasėse. Apžvelgdami 1 pusmečio mokymosi kokybę (10-6 įvertinimai) procentais, galime pasidžiaugti tokiais rezultatais: IV E klasė – 79,31 proc., III D klasė 45,83 proc., I B klasė 43,33 proc. Džiaugiamės ir sveikiname! Deja, su nepatenkinamais pažymiais baigusių 1 pusmetį mokinių yra 119 (pernai – 92). Dauguma jų turi vieną nepatenkinamą įvertinimą, tačiau nemažai (net 23) gavo du nepatenkinamus įvertinimus, tačiau labiausiai liūdna, kad yra mokinių, turinčių 5-9 nepatenkinamus pažymius. Sunkiausiai gimnazistams sekėsi per lietuvių kalbos ir literatūros, matematikos, gamtos mokslų pamokas. Gal tam turėjo įtakos ir lankomumas?

Pernai, vykstant mokymui(si) nuotoliniu būdu, ir pamokų lankomumas buvo kitoks. Tiesa, šiemet lankyti pamokas net ir sveikiems mokiniams trukdė priverstinė izoliacija, be to, buvo nemažai ir sergančių gimnazistų. Todėl ir užfiksuota 35 942 praleistų pamokų, iš kurių 9 322 liko nepateisintos.

Apibendrinant 1 pusmečio mokymosi rezultatus galima daryti tokias išvadas:

- nuotolinio mokymo(si) laikotarpis padarė neigiamą poveikį mokinių mokymosi rezultatams;
- mokymosi praradimai ryškūs visose besimokančiųjų grupėse (tiek gerai, tiek silpnai besimokančių) ir visuose lygmenyse;
- 60 proc. sumažėjo mokinių, kurie mokosi gerai ir labai gerai, skaičius;
- 30 proc. padidėjo skaičius mokinių, pusmetį užbaigusių su vienu ar keliais neigiamais įvertinimais;
- labai sumažėjo pirmų klasių mokinių mokymosi kokybė, lyginant ją su praėjusių mokslo metų rezultatais buvusiose mokyklose;
- mokiniams sunkiausiai sekasi matematikos dalykas (daugiau nei pusė neigiamus pusmečio įvertinimus turinčių mokinių juos turi iš matematikos);
- sunkiau sekasi dalykai, kuriems išmokti reikia didesnių ir nuoseklių pastangų;
- mokiniai nuotolinio mokymosi metu įvertinimus pelnė ne tik mokydamiesi, bet ir alternatyviais būdais.

Parengė direktorės pavaduotoja ugdymui Renata Streleckienė

MOKINIŲ LAISVALAIKIO ERDVĖ GIMNAZIJOJE – NETOLIMOS ATEITIES KASDIENYBĖ

Mūsų mokykla, kaip ir bet kuri Lietuvoje esanti mokymo įstaiga, turi bent saujelę gabaus, veiklaus bei kūrybingo jaunimo, visuomet pasiruošusio priimti inovatyvius ir aktualius sprendimus joje besimokantiems mokiniams. Jurbarko Antano Giedraičio – Giedriaus gimnazijoje tai – Mokinių Taryba, kuruojama matematikos mokytojos ekspertės Astos Zikienės. Ši taryba visuomet atsiliepia į prašymus, skundus bei pastabas, aktyviai ieškodama sprendimo būdų iškylančioms problemoms. Viena jų šįkart – erdvės, kurioje būtų galima pailsėti, arba komfortabilių vietų prisėsti per pertraukas, trūkumas.

Šįkart apie tai kalbiname du Mokinių tarybos narius: pirmininką Arną Sluoksnaitį ir narę Armandą Sadauskaitę.

Kaip kilo idėja įrengti erdvę mokiniams?

Visų pirma, be galo padėjo buvusių dvyliktokų padovanoti sėdmaišiai – atkreipėme dėmesį, kad itin trūksta patogių sėdėjimo vietų. Be to, stipriai prisidėjo ir nuolat girdimos pastabos iš budinčių mokytojų dėl mokinių sėdėjimo ant palangių, todėl pradėjome galvoti, kaip būtų galima tai pakeisti. Labai mus įkvėpė ir mokyklos direktorė, kuri mokslo metų pabaigoje skyrė lėšų šiai idėjai ir motyvavo kažką sugalvoti, – pasakoja MT narė Armanda Sadauskaitė.

Kokią ją įsivaizduojate? Vieta, baldai, dekoracijos ir t.t.

Šiuo metu ją įsivaizduojame 4 aukšte ant laiptų, vedančių į palėpę (nuotraukoje – E. P. pastaba). Ji turėtų atrodyti jaukiai, būtų su minkštomis pagalvėlėmis, kurios leistų patogiai sėdėti. Taip pat prašysime dailės mokytojos pagalbos, jog papuoštų sieną poilsio zonoje ir sukurtų dar šiltesnę atmosferą, – idėja dalinasi MT pirmininkas Arnas Sluoksnaitis.

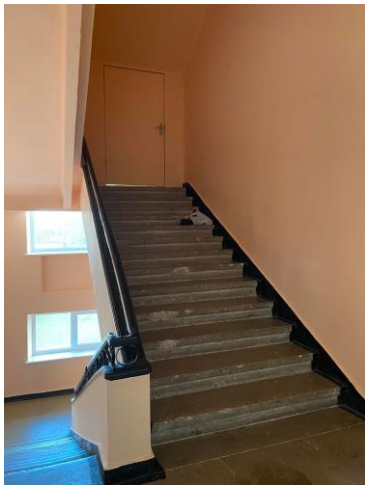

Apie šią viziją plačiau pasakoja Armanda:

Iš pradžių minčių, kaip turi atrodyti mokinių erdvė, buvo daug: galvojome išdėlioti nemažai sėdmaišių, tačiau to nusprendėme nedaryti, nes jie greitai susidėvi. Aptarėme ir suolų arba kėdžių iš palečių galimybę, bet masyvūs baldai pasirodė netinkami mūsų mokyklos koridoriams. Galiausiai nusprendėme ją įrengti ant laiptų, kurie yra prie muzikos kabineto. Visi sėdi ant šaltų laiptų, todėl sumąstėme padaryti medines pakopas ir ant jų išdėlioti vienodas pagalvėles. Visas kitas erdves dekoruos dailės mokytoja Jurgita Davidavičienė su dailės būrelį lankančiais gimnazistais.

Į klausimą apie kylančius sunkumus įrengiant šią erdvę MT pirmininkas Arnas atsakė, jog sudėtingiausia dalis buvo atrasti tam tinkamą vietą.

Kokia mokytojų ir mokyklos darbuotojų nuomonė? Ar sulaukiate pagalbos ir paskatinimo?

Jei gerai pamenu, teko išgirsti keletą neigiamų atsiliepimų su klausimu: „O kam tai išvis reikalinga?“ Visgi didžioji dauguma yra nusiteikusi pozityviai ir mus palaiko. Itin gelbsti mokyklos direktorė, kuri (kaip jau minėta) yra įsipareigojusi tam skirti lėšų, – pasakoja Arnas Sluoksnaitis.

Jei tikslo įgyvendinti nepavyktų, ar turite kitų planų, kaip praskaidrinti mokinių pertraukas?

Be galo viliamės, jog idėją įgyvendinti vis dėlto pavyks kitais metais, kuomet biblioteka bei skaitykla persikels į ketvirtą aukštą ir taip atsiras papildomos erdvės mokinių laisvalaikiui leisti. O šiaip mes visada stengiamės, kad mokiniams nebūtų nuobodu. Tarkim, mano iniaciatyva buvo pradėti ypatingi kiekvieno mėnesio paskutiniai penktadieniai, kurių metu reikia ateiti į mokyklą apsirengus kitaip,- džiugiai kalba MT narė Armanda.

Manau, šį tikslą pavyks pasiekti bet kokiu atveju, na, bet jei ir nepavyks (nors maža tikimybė), tada greitai sušauksime susirinkimą ir nuspręsime, kaip kitaip galima nukreipti bures,– hipotetiškai dėsto MT pirmininkas Arnas.

Dėkojame už naujienas ir... nekantriai laukiame pokyčių.

MOKINIŲ MINTYS APIE ERDVES

- Labai džiaugiuosi, kad Mokinių taryba nusprendė imtis spręsti erdvių mokiniams trūkumo problemą. Pastebėjau, kad ypač ilgosios pertraukos metu labai sunku surasti laisvą suoliuką atsisėsti, o į mokyklos valgyklą eiti yra labai nepatogu, nes ji įsikūrusi kitame pastate.
- Gimnazijoje labai trūksta suoliukų. Pertraukų metu norisi patogiai įsitaisyti, pasikartoti užduotis ar medžiagą prieš atsiskaitymus, praktikos darbus.
- Trūksta vietų, nes per pertraukas suoliukai dažniausiai būna užimti, ant jų niekas netelpa ir jie nėra itin patogūs (žinoma, geriau negu nieko). Seniau gimnazijoj stovėdavo 2-3 sofos, tai buvo žiauriai *kietai* ir smagu, bet jas kažkur išnešė.
- Nors pati nebūnu, bet esu pastebėjusi, kad merginos mėgsta laiką leisti tualetuose. Tada sunku prasibrauti, kai tikrai reikia ten patekti.
- Mūsų nemažas būrelis įsikūrė prie 9 kabineto esančioje laiptų aikštelėje, nors ten tamsoka, bet užkandžiauti ir bendrauti tai visai netrukdo.

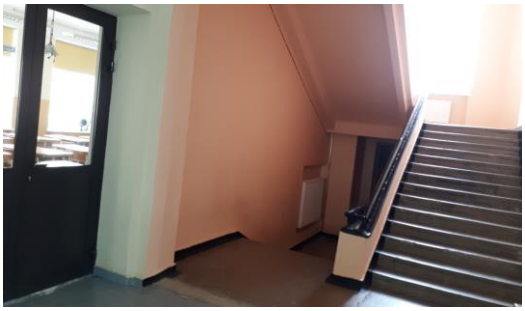

- Nėra kur patogiai įsitaisyti valgyti pietus. Su draugėmis valgome ant suoliukų, kur nėra labai jauku, nes sėdime prieš kabinetus, vaikšto mokiniai.
- Labiausiai laukiu pavasario, tada galima bus tiesiog pailsėti prie gimnazijos, lauke.
- Man nesuprantama, kodėl negalėtų mokykla nupirkti gražių ir patogių sėdmaišių.
- Girdėjau, kad Mokinių taryba rūpinasi erdvių įrengimu. Keista, kad tuoj pavasaris, o jų dar nėra.

Puslapį parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Eglė Pranskutė

MARGARITA BALAŠEVIČIENĖ – NAUJOJI VOKIEČIŲ KALBOS MOKYTOJA – PASAKOJA APIE SAVE

Kaip nusprendėte tapti mokytoja? Tai buvo Jūsų vaikystės svajonė? Ar buvo, kas paskatino, o gal kaip tik bandė atkalbėti nuo šios profesijos?

Tai nebuvo spontaniškas ir neapgalvotas sprendimas. Esu dėkinga likimui, kad man leido pasirinkti mokytojo profesiją, kad savo kelyje sutikau žmones, kurie buvo labai reiklūs ir ne vienam iš mūsų išugdė pasitikėjimą savimi. Tai mano klasės auklėtoja bei rusų kalbos mokytoja Kristina Tindžiulienė. Su didele pagarba prisimenu ir savo mokyklos direktorių – vokiečių kalbos mokytoją Antaną Piečiukaitį. Manau, daugelio mokinių atmintyje jie paliko ryškų pėdsaką.

Kaip išsirinkote studijų kryptį?

Auklėtojos ir mokyklos direktoriaus paskatinta, pasirinkau studijas Pskovo valstybiniame universitete (Rusija). Ten įgijau rusų kalbos ir literatūros mokytojo kvalifikaciją. Vėliau jau Nepriklausomybės laikais pasikeitė daugelio tautiečių požiūris į rusų kalbą, todėl šį kartą jau Vilniuje įgijau ir vokiečių kalbos mokytojo kvalifikaciją.

Iš kur semiatės įkvėpimo, nes mokytojas privalo būti originalus ir tobulėjantis? Ar tai sunku?

Iš mokinių, nes jie nebijo rizikuoti, eksperimentuoti. Dabar mokiniai yra drąsūs, drąsiai reiškiantys savo nuomonę, žinantys savo teises, deja, pamirštantys pareigas. Manau, nėra lengva šiuolaikinius mokinius sudominti dėstomu dalyku, parodyti, kuo užsienio kalbų žinojimas naudingas yra ar bus gyvenime. Taip pat neprarasti humoro jausmo, nuoširdumo, nebijoti pripažinti, kad kažko nežinai, nemoki, konsultuotis ir išklausyti nuomonių, skatinti, pasidžiaugti mokinių atradimais, pasiekimais. Tartis ir būtinai laikytis susitarimų.

Kokia yra sunkiausia Jūsų darbo dalis?

Kartais nesuvokiama, kad mokytojas – tas pats žmogus, turintis savo šeimą, pomėgius, laisvą nuo darbo laiką. Mokytojui ne visada lengva išsaugoti balansą tarp darbo ir asmeninio gyvenimo. Namo parsineši visus dienos reikalus, taip pat visas savo ir mokinių patirtas emocijas. Tai streso kupinas darbas, kuriam reikia psichinio ir fizinio tvirtumo.

Ar ši profesija siejasi su Jūsų asmeniniu gyvenimu? Galbūt kartais namuose būnate „mokytoja“?

Namuose niekas man neleidžia „mokytojauti“. Greičiau pati tampu mokiniu, kuris yra nuolat testuojamas, pavyzdžiui, ką daryti užšalus automobilio spynelei arba kaip integruoti „YouTube“ įrašą į skaidres.

Ką patartumėte jaunimui, norinčiam pasirinkti pedagogo profesiją, bet galbūt bijančiam tai padaryti?

Mokytojas – tai gyvenimo būdas. Tai nelengva, bet įdomu. Vienu metu esi ir psichologas, scenaristas, režisierius, aktorius, mokslininkas, politikas, na, ir dar savo dalyko specialistas. Pamokos planas – tai scenarijus, turintis visus spektaklio elementus: įžangą, veiksmą, kulminaciją, atomazgą. Tik įgyvendinant šį scenarijų reikia daug ką atlikti ekspromtu. Norėdamas gerai pasirengti pamokoms, mokytojas turi dirbti ir per savo laisvalaikį. Aš manau, kad jauni žmonės, įvertinę visus aspektus, profesiją turėtų rinktis ne spontaniškai, o gana atsakingai.

Kaip jaučiatės mūsų gimnazijoje? Kas Jums patinka, o kas nepatinka, yra nemalonu?

Jaučiuosi puikiai. Patinka nauja mokyklos išvaizda, turtingi kabinetai, geranoriška administracija ir kolegos, o trūkumų nepastebėjau.

Ko palinkėtumėte mokiniams bei kolegoms mokytojams?

Kad ir kaip sparčiai mūsų pasaulį keičia technologijos, jame visada reikės mokytojo, žmogaus, kuris nuolat dalintųsi supratingumu, kantrybe, meile. Geras mokytojas turi eiti su noru į darbą, nebijoti būti atviras sau, kad kažko nepadaro, suklysta, nebijo tobulėti ir taisyti savo klaidas, rodyti pavyzdį kitiems ir mokytis iš savo klaidų. Turi pasitikėti savimi. Geras mokytojas ne tik tas, kuris gerai išdėsto savo dalyką, skatina mokinių kūrybiškumą, bet ir išmoko mokinius gyventi, mokytis, bendrauti.

Ar norėtumėte dar ką nors pridurti?

Covid-19 akivaizdoje vienintelis palinkėjimas mums visiems – SVEIKATOS.

Dėkoju už atsakymus! :)

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Emilija Klimaitė

PIRMOJI „KRIŠTOLINĖ LELIJA“ ATKELIAVO Į GIMNAZIJĄ

Vasario 2 d. įvyko savivaldybės Apdovanojimų komisijos posėdis, kuriame buvo svarstomos gautos anketos – rekomendacijos Padėkos dienos apdovanojimams „Krištolinės lelijos“. Komisijos siūlymu nominacijoje „Už išskirtinius pasiekimus švietimo, ugdymo ir mokslo srityje“ „Krištoline lelija“ šiais metais apdovanojama gimnazijos dailės mokytoja metodininkė Jurgita Davidavičienė.

Nuotrauka – A. Sinkaus.

GIMNAZISTŲ PERTRAUKOS

Kaip ir kiekvienoje mokykloje po kiekvienos pamokos būna pertrauka. Tai metas, kai mokiniai gali pailsėti, atgauti jėgas. Taip pat kai kurių mokinių pamokos sudėliotos taip, jog turi po vieną ar net po kelias laisvas pamokas. Turėdami laisvo laiko, jie juk turi kažką veikti.

Taigi, kaip praleidžiamos pertraukos bei laisvos pamokos? Jų metu mokiniai ruošiasi ateinančioms pamokoms, atsiskaitymams, taip pat kai kurie užkandžiauja, klausosi muzikos, skaito knygas. Einant koridoriais galima išvysti vienus mokinius, sėdinčius ant suoliukų, kitus – ant sėdmaišių, skaitykla irgi užimta. Ką daryti likusiems mokiniams? Išryškėja suoliukų, sėdmaišių stygius. Taip pat laisvą laiką mokiniai praleidžia lauke: vieni vaikšto po šalia esantį Dvaro parką, kitus galima sutikti netoliese esančiose parduotuvėse.

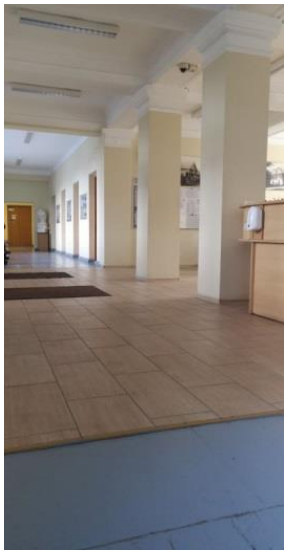

Gimnazistai sako: „Kartojuosi pamokos medžiagą, ypač prieš atsiskaitymus, einu valgyti, šnekučiuojuosi su kitais“, „Kartojuosi dalykus prieš ateinančią pamoką, einu į parduotuvę, klausausi muzikos. Per laisvas pamokas kartais sėdžiu ant suoliuko. Kai pritrūksta vietų atsisėsti, o sėdmaišiai būna užimti, tenka praleisti skaitykloje skaitant knygas ar tiesiog ilsintis.“

Tačiau gali būti ir kitaip. Štai viena mokytoja sako, kad galima kokius nors filmukus parodyti, nes yra daugybė prasmingos dokumentikos ir kitų filmų, kur net keletas minučių leidžia protui persikrauti. „Pamenu, studijų metu per kultūros istoriją žiūrėdavom pasaulio dokumentiką. Tai irgi tik trumpai. Bet kai kurie dalykai įstrigo visam gyvenimui. Filmai tik vienas iš daugybės galimų užėmimo variantų. Manau, svarbiausia bendravimas arba efektyvus poilsis.“

Be abejo, visi sutariame, kad pertraukų metu pailsėti ir pašnekėti su draugais tikrai reikia. Neturėtų būti jokios prievartos ir liepimo ką nors daryti. Bet pripažinkime, kad tikrai ne kiekvieną pertrauką mokiniai panaudoja efektyviai (O gal taip ir reikia?). Be to, ir mokiniai skirtingi - vieni bendrauja grupelėmis, kiti eina pabūti už kokio kampo ar traukia į parduotuvę, dar kiti stoviniuoja prie kabinetų durų, yra ir tokių, kurie nežino, ką daryti, tai tiesiog lindi telefonuose.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė
Daina Povilaitytė

SUSITIKIMAS SU PASAKŲ KŪRĖJA

Vasario 24 dieną lietuvių kalbos ir literatūros pamokos I klasių mokiniams ir Mokinių tarybai vyko neįprastai – gimnazistai susitiko su rašytoja Indre Gaskaite. Tai pasakų kūrėja, kuri nuo mažens yra neregė.

Pamokos metu žaidėme Indrės sugalvotus pojūčių žaidimus, jie nebuvo labai lengvi, nes reikėjo užsimerkus atpažinti, koks vaisius, daržovė ar saldainis paduotas į rankas. Netgi reikėjo pauostyti piešimo priemonę ir iš skleidžiamo vaisių kvapo atspėti, kokios ji spalvos. Žaidžiant šiuos žaidimus buvo smagu, bet ir nejauku, nes nematyti, kas vyksta aplinkui bei gyventi visiškoje tamsoje, yra labai baugu. Įpusėjus pamokai rašytoja pristatė visus reikmenis, kurie padaro jos gyvenimą lengvesnį, pavyzdžiui, brailio raštas, kuriuo skaito jau nuo pirmos klasės, brailio rašto mašinėlė ir netgi aparatas, kuris pasako spalvą prilietus kokį nors objektą. Taip pat viešnia pademonstravo, kaip naudojasi mobiliuoju telefonu, pinigų skaitytuvu, laikrodžiu, žinoma, ir baltąja lazdele. Visi mokiniai buvo priblokšti, nes niekas nežinojo, kad tokie daiktai gyvenime egzistuoja ir kiek daug jie aklam žmogui padeda.

Galiausiai gimnazistai susijaudinę paklausė, ar Indrei nėra sunku gyventi visiškoje tamsoje, visų nuostabai ji atsakė, kad tikrai ne: „Aplinkiniams yra sunku su manim, o ne man.“

Nuskambėjus skambučiui, mokiniai pakilo iš suolų ir išėjo pro duris su daug, daug įspūdžių, kuriais dalinosi su savo draugais. Susitikimas buvo pribloškiantis.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Meida Petravičiūtė

ŠIMTADIENIO ŠVENTĖ

Vasario 11 dieną gimnazijoje vyko Šimtadienio šventė – simboliškai paminėta, kad abiturientams teliko šimtas dienų iki egzaminų. Į nepaprastai jaukiai išpuoštą aktų salę dvyliktokai dėl šalyje esančios pandemijos buvo kviečiami dviem grupėmis (nedideliais srautais).

Šįkart šventės tema pasirinktas sapnas: žvaigždėtas dangaus skliautas, tamsoje paslaptingai šviečiantis takas scenos link, kur romantiškai spindi mėnulis ir supasi lengvi debesėliai... Ir akimirksniu visi atsiduria Mato sapne. Čia ir namų rutina, ir būsimo verslininko rūpesčiai, ir mokyklinės baimės, ir... pagalbininkai dvyliktokai, šmaikščiai, linksmai, kūrybiškai atlikę pagrindinio šventės herojaus Mato ir jo draugų užduotis. Teko dainuoti, „akių lašus“ distiliuoti, sportuoti, bet neįtikėtinos sėkmės susilaukė abiturientai, kurie nepabūgo persirengti merginomis – jų debiutas ant žvaigždėto sapniško podiumo buvo sutiktas triukšmingomis ovacijomis. Ne mažiau triukšmingai ir smagiai publika sutiko sapne pasirodžiusias vizijas – iš gimnazistų gyvenimo sukurtus trumpus vaizdo filmus. Taigi, netrūko juoko, plojimų, džiaugsmo – vėliau vienbalsiai nutarta, kad šventė, sukurta vienuoliktokų, šiemet buvo išskirtinai įdomi, stilinga, nuoširdi.

Kad Šimtadienis taptų neįtikėtino grožio švente, jau nuo rudens triūsė didžiulė vienuoliktokų komanda: Matas Petraitis, Meida Petravičiūtė, Miglė Šašytė, Nedas Kairys, Paulius Špigelskis, Pijus Kelmickas, Tėja Sakalauskaitė, Skaistė Liubancaitė, Taja Sereičikaitė, Ugnė Kuniauskaitė, Eglė Žabarauskaitė, Eivis Kazlauskas, Emilija Klimaitė, Fausta Žakevičiūtė, Gabija Jancevičiūtė, Gabrielė Andriulaitytė, Austėja Gaščiūnaitė, Indrėja Mickutė, Justas Ušinskas, Laura Semenavičiūtė, Eimantas Petrošius, Rugilė Žičkutė, Miglė Micevičiūtė, Aistė Vabalaitė, Akvilė Andriukaitytė, Akvilė Tamošaitytė, Armanda Urpšaitė, Arnas Sluoksnaitis, Titas Barčas,

Austėja Markauskaitė, Donatas Mileris, Džiugas Enskaitis ir, žinoma, buvęs gimnazistas Edvinas Skarbalius.

Ypatingo padėkos žodžio nusipelno ir šventės rėmėjai: UAB „DK Statyba“, įmonė „Senukai“, „Kūrybinės dirbtuvėlės Jurbarke“, gėlių salonas „Giedrės gėlės“, Jurbarko rajono laikraštis „Šviesa“.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Meida Petravičiūtė

„LAUŽAI LIETUVAI“

Vasario 15-ąją, nors ir buvo lietingas vakaras, bet patriotiškai nusiteikusi gimnazijos bendruomenė susitelkė Vasario 16-ajai paminėti skirtame renginyje, kuris vyko gimnazijos stadiono aikštėje. Socialinių mokslų mokytojų metodinės grupės iniciatyva buvo organizuota akcija ,,Laužai Lietuvai“:

- aplink laužą degėme fakelus,
- formavome Lietuvos valstybės kontūrą,
- prisiminėme istorinius faktus,
- šiai datai atminti skyrėme bendrą dainą,
- skambėjo skaitymai Lietuvai,
- įsiamžinome vakarėjančios gimnazijos fone.

Buvo gera prie laužo sušilti, pajusti bendruomeniškumo jausmą, pasididžiavimą, kad buvome, esame ir būsime lietuviai.

Kviečiame mokytis Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijoje!

Prašymus mokytis pagal pagrindinio ugdymo programos antrąją dalį (I gimnazijos klasėje) galima teikti nuo 2022 m. balandžio 1 d. iki liepos 1 d.

Prašymus į II-IV klases galima teikti nuo balandžio 1 d. iki 2022 m. rugpjūčio 31 d.

Prašymus teikia vaiko tėvai (atstovai pagal įstatymą). Jei 14-18 metų vaikas prašymą teikia pats jis turi turėti vieno iš tėvų sutikimą raštu.

Prašyme turi būti aiškiai ir įskaitomai nurodytas prašymą teikiančio asmens telefono numeris ir elektroninis paštas.

Labai svarbu:

su prašymu turi būti pateiktas asmens išsilavinimą patvirtinantis dokumentas (pagrindinio ugdymo I dalies baigimo pažymėjimas, Mokymosi pasiekimų pažymėjimas ar Pagrindinio išsilavinimo pažymėjimas.

Prašymas be pateikto išsilavinimą patvirtinančio dokumento yra negaliojantis.

Prašymus galima pildyti gimnazijoje, atnešti jau užpildytus. Prašymus priima gimnazijos sekretorė Vika Uosaitienė I aukšte, 8 A kabinete, pirmadieniais-ketvirtadieniais: 8.00–12.00 val. ir 13.00–16.00 val., penktadieniais – 8.00–12.00 val. ir 13.00–15.00 val.

Užpildytus, pasirašytus, nuskenuotus ar nufotografuotus prašymus galima atsiųsti el. paštu: v.uosaitiene@jurbarkogimnazija.lt.

Jei reikia išsamesnės informacijos, prašome kreiptis:

v.uosaitiene@jurbarkogimnazija.lt,
renata.streleckiene@jurbarkogimnazija.lt,

arba **tel. (8 447) 79 013, (8 667) 59552.**

Su Mokinių priėmimo į Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnaziją tvarkos aprašu galite susipažinti čia: http://www.jurbarkogimnazija.lt/informacija/pradinis-3/1664-kvieciame-mokytis-gimnazijoje-2022

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El.paštas:
rastine@jurbarkogimnazija.lt